

Thomas Lindemann Nicolaus Beselin

Disputatio De Modis Ad Quirendi Rerum Dominium Ex Iureg.

Rostochi[i]: Pedanus, 1615

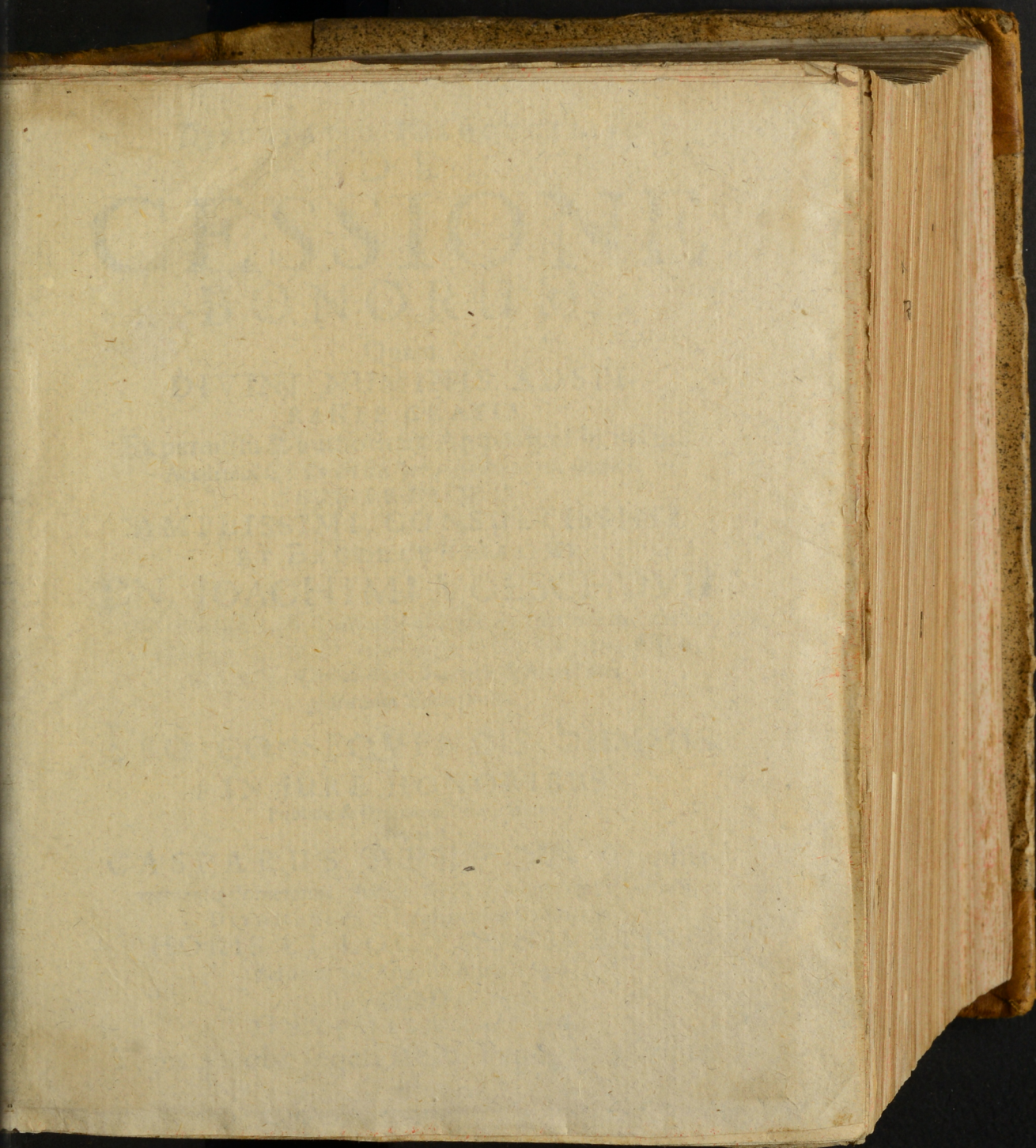
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746480962>

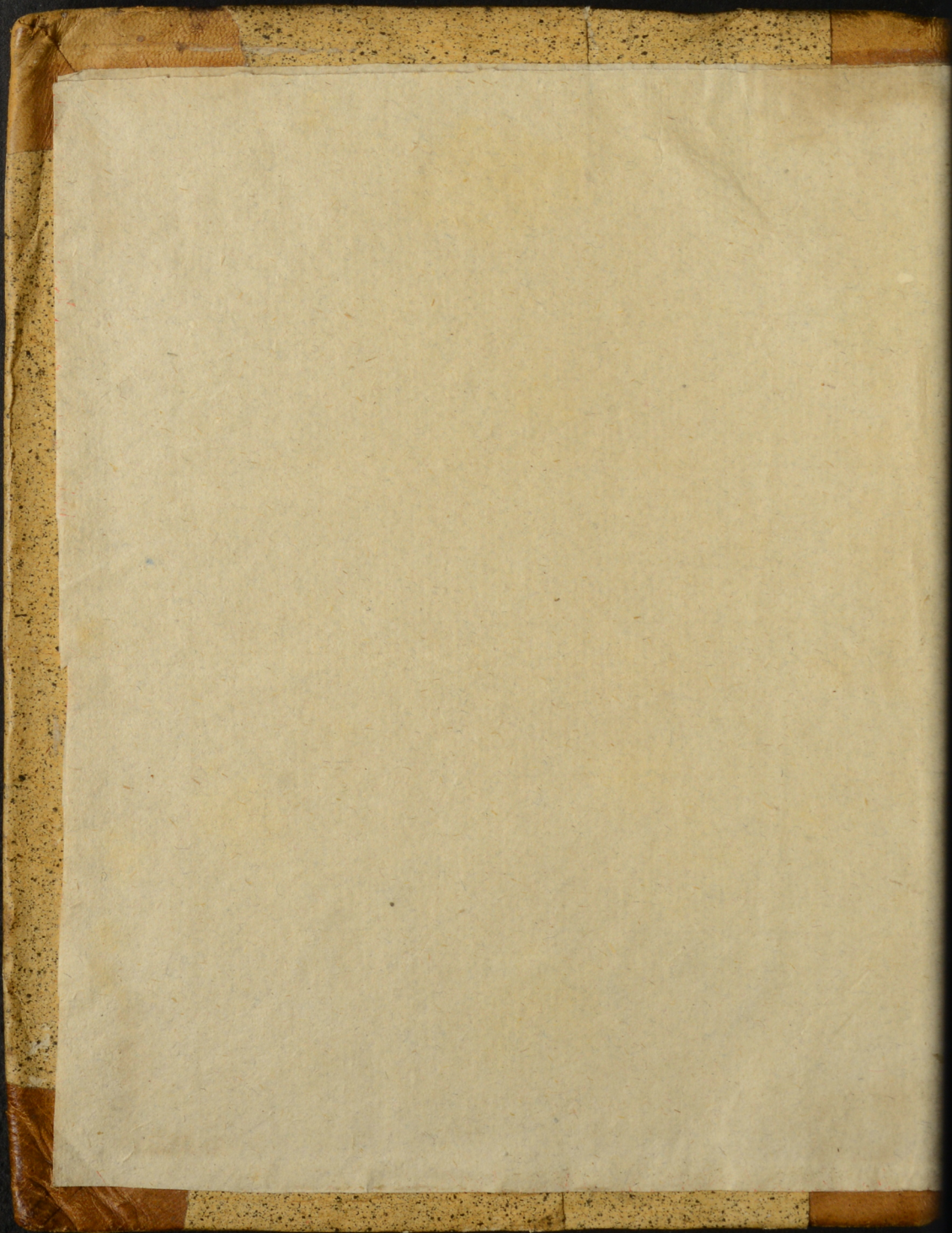
Druck Freier Zugang

V. K. - 2 (174.)

Disputatio

DE

MODIS AD
QUIRENDI RERUM
DOMINIUM EX JUREG.

Quam

Auspice & Duce Christo

*Ex consensu & autoritate amplissima fa-
cultatis Juridicae, in alma Rosarum Academia*

SUB PRÆSIDIO

Clariss. Consultissimiq. Viri,

DN. THOMAE LINDEMANNI

J. U. D. & Professoris publici, Præceptoris, Affi-
nis sui summe colendi.

Publicè defendet

NICOLAUS BESELIN

Rostoch:

*Fiet disput. d. Jul. 6. matutinâ
in auditorio majori.*

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI

ANNO M. DC. XV.

*Magnificis, clarissimis, consultissimis, experi-
entissimisq; Viris,*

DN. BERNHARDO SCHAR-
FENBERGIO inclutæ patriæ Reip.
Consuli gravissimo.

DN. THOMAE LINDEMANNO,
I. U. D. & Professori in celeberrima A-
cademia patria publico.

*Dominis meis patronis, fautoribusq;
affinibus omni observantia genere
prosequendis offero.*

Respi.

Disputatio Juridica

DE

MODIS ACQVIRENDI RERUM DOMINIUM EX JURE GENTIUM.

THESIS I.

otum jus consistit, aut in acquirendo, aut in
conservando, aut in minuendo, *teste Alp. in l. fin
ff. de ll.*

II.

Adquirimus autem rerum dominium: quod
definitore Cujac. in parat. ff. h. t. de A. R. D. est pro-
prietas rei: vel jus patrimonij rectè dominandi rei cuiq; *Goedd.
ad l. bonorum 49. n. 7. & seq. de V. S.*

III.

Illud vulgò distinguitur in directum seu proprietatis, quod
plerumq; simpliciter dominium appellatur: *l. 1. § 1. l. si quis 17. § 1.
ff. de acquir. vel amitt. posses.* & utile seu juris. An rectè? expressum
juris textum, ubi ponatur, si postulas; dari non posse credimus:
rationem haud prorsus à jure alienam si admittis, eam *ex l. in ven-
ditionem 8. in pr. ff. de reb. aut. jud. possid.* elicimus, & dictam distin-
tionem docendi gratia, cum in scholis, tum in foro, necessario
retineri concludimus, *cum Coras. 6. Miscel. 20. Vult 1. discept. schol. 19.*

IV.

Porro modi quibus acquirimus sunt varij: Alij ex jure gent:
alij ex jure civ. *§. ij. h. t.* illos confuse & sparsim in *j. & ff. d. t. tra-
ditos*, concisè & breviter colligere, & in præsentia placidæ colla-
tioni subijcere lubet.

Com-

V.

Commodè igitur ad septem species, occupationem, accessi-
onem, specificationem, confusionem, commixtionem, fru-
ctuum perceptionem, & deniq; traditionem referemus.

VI.

Occupationis iterum tria genera facimus: Venationem,
deprædationem & inventionem.

VII.

Venationis vox sumitur latè, ut & venationem in specie sic
dictam, aucupium & piscationem contineat. *l. item si fundi 9. §. au-
cupiorum: ff. de usufr. §. 12. vers. planè qui alienum, ibi, venandi aut aucupan-
di, §. fera, ibi, & pisces j. h. t. l. j. in fin. ibi, pisces, ff. eod.*

VIII.

Venatio in specie est jus, seu facultas occupandarum fera-
rum terrestrium, in terra viventium, nullius in bonis existentium,
omni jure permessa; vocatur alias usitatè venatio saltuosa,
& clamorosa. *Id. com. ad §. 12.*

IX.

Est inquam captura ferarum existentium, non cicuratarum
& mansuefactarum ex consuetudine abire & redire solentium:
nam illæ eousq; possideri præsumuntur, donec animum rever-
tendi habent. *l. naturalem §. in pr. & §. pavonum ff. h. t. §. 15. j. eod. mul-
to minus domesticarum. & natura. mansuectarum: eas
enim si quis lucrandi animo detinet, furtum committit, ordi-
nariàq; furti actione, licet res illæ minimæ sint: conveniri po-
test. §. gallinarum 16. j. h. t. d. l. §. §. gallinarum. l. si pavonem 37. ff. de furs.
b. Pomponius §. 1. ff. famil. ercise. Nov. 69. c. j. §. j. c. fur 14. q. 6.*

X.

Modus capiendi, fit vel per vulnerationem, & tum bestia non
aliter vulnerantis est quam si ab eo capta, & in eius potestatem
sit redacta: *juxta Proculum 10. in l. naturalem §. in pr. ff. h. t. & qui eum
sequitur Iustin. §. illud quæsitum 13. j. eod. vel per laqueum, & tum
juxta eundem proculum fera bestia antequam is, qui posuit, eam
cæperit, & in potestatem redegerit, ab alio eximi poterit. l. in la-
queum 55. ff. h. t.*

XI.

Omni

Omni porrò jure antiquitùs licita fuit illa captura, *Gen. 1. v. 26. 28. 30. & 9. v. 2. 1. ad Cor. 1 v. 27. §. 1. j. h. t. l. 1. 2. 3. ff. eod.* adeo ut non solum in proprio fundo quis venari, sed & in alieno potuerit impune, dummodo à Domino fundi ingredi prohibitus non sit. *d. l. 3. §. ff. h. t. d. §. 12. v. planè qui alienum j. h. t. l. Divus Pius 16. ff. de S. R. P.*

XII.

Prohibitio tamen illa; venatori captam feram non auferre. *d. l. 3. §. 1. l. 5. §. 3. l. 55. v. summam ff. h. t. sed actionem injuriarum contra eum suppeditat l. injuriarum 13. §. fin. ff. de injur. l. 2. §. ne quis in mari ff. ne quid in loco publ.*

XIII.

Verumenimvero nostris temporibus ille acquirendi modus à Principibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, alijsq; Civitatum quarundam Primatibus passim ferè subactus est, adeo ut in proprijs ne quidem eorum agris, subditis permittant.

XIV.

Sed illud an jure an injurià faciant? multijuga est inter interpp. nostras concertatio: Nos quin jure faciant non dubitamus, *arg. l. ex hoc jure §. ff. de i. & i. l. in tantum 6. in pr. ff. de R. D. l. quod in litore 14. ff. h. t. & in primis Ierem 27. v. 6. l. item si 9. §. aucupiorum §. ff. de usufr. l. venationem 26. ff. de usur. alijsq; elegantissimæ rationes quas enumerat VVesemb. in parat. h. t. n. 7.*

XV.

Ita tamen Optimates illos hoc jure uti decet, ut non Tyranni, non Actæones efferi, sed humanæ fortis memores, Christianæ pietatis observatores existant: contra mandata sua venantes, ferasq; capientes ultimo supplicio illico non afficiant. *arg. l. hodie 13. ff. de pan. l. perspicendum 11. in fin. ff. eod.* Et quid multis? pro capta belua, & sanguine ferino, hominem ad Dei imaginem creatum, morte plecti, iniquissimum esse, quis non videt?

XVI.

Illorum quoq; erit etiam atq; etiam providere & curare, ne feræ in privatorum agros gregatim excurrant, & fata magno pauperum dolore depascantur, quare permittant subditis, ut feras ex suis fructibus abigant, & latratores molossos habeant, quibus eas licite fugent: Aut si secus fiat, ut damnum à feris datum re-

sarciant, æquitas suadet, & juris autoritas monet. §. *ceteram*: l. de
l. Aquil. §. 1. f. Si quadr. paup. sec. dic. l. 1. §. & generaliter ff. eod. l. item
queritur 13. in pr. ff. loc. cond. Geill. 2. obs. 68. n. 10.

XVII.

Aucupium est captura bestiarum volatiliū: §. *apum* 14. &
seq. j. h. t. l. 1. §. fin. l. naturalem §. S. pavonum & §. *apum* ff. h. t.

XVIII.

Piscatio est captura bestiarum aquatiliū, veluti pisci-
um & cancrorum: d. d. modo textib. l. injuriarum. 13. §. fin. ff. de
injur.

XIX.

Ceterum hæ duæ venationes, ex ijs quæ de venatione clamo-
rosa diximus facile intelliguntur: Nam idem omnium jus est. l. 2.
& 3. ff. h. t. VVes. d. n. 7.

XX.

De eo tamen nonnihil dubitari audies, an & in alieno stagno
vel lacu piscari sit concessum? A: de jure Just. expressè decisa
est. l. 3. §. item feras. ff. de acquir. posses. Criminali tamen Car. V.
Constit. art. 169. piscium furtum fieri dicitur & severè vindi-
catur.

XXI.

Deprædatio bellica, seu captivitas, est jus acqvirendi domi-
nium, cum personarum, tum rerum, quas in bello capimus, §. item
ea 17. j. h. t. l. 5. §. fin. l. transfugam §. 1. ff. eod.

XXII.

In bello inquam, non quovis, l. si quis ingenuum 21. §. fin. ff. de
capt. & postlim. revers. sed justo: l. hostes 24. ff. d. jam t. l. hostes hi sunt
118. ff. de V. S.

XXIII.

Hoc enim solum est legitimus modus acqvirendi domi-
nium, quia naturali ratione ad propulsandas injurias, & res abla-
tas recuperandas, inventum est. Gen. 14. Exod. 17. v. 14. Ios. 2. 2. 1. Sa-
muel. 23. 4. 2. Samuel. 5. 19. Matth. 8.

XXIV.

In tali bello si personæ capiuntur, licet liberæ, inservitutem
tamen capientium rediguntur. d. §. 17. §. pen. j. de jure pers. l. adeo
qui-

quidem 7. in pr. ff. h. r. etiam jure Divino, Exod. 21. Levit. 25. Hoc ta-
men hanc limitationem recipit, ut si tale bellum inter Christia-
nos sit, tum ab utraq; parte pro captivis lytrum solvatur: Si
vero inter Christianos & Turcas, Tartaros, aliasq; Cyclopicas
gentes, idem jus immutatum maneat. *Id. comm. ad d. §. 17.*

XXV.

Res insuper acquiruntur, siue alicujus sint siue nullius.
*d. l. naturalem §. in fin. d. l. transfugam §. 1. l. cum loca §. 6. de reli-
gios.*

XXVI.

An autem tam res mobiles quam immobiles capientium
fiant, ob contrarios in jure textus, admodum dubitatur? Nos il-
lorum sententiæ subscribimus, qui immobiles occupatas fisco
adjudicant. *l. captivus 20. de capt. & postlim. revers. l. Lucius de e-
vict.*

XXVIII.

Inventio est rerum mobilium, quæ dum inveniuntur nullius
sunt, occupatio. *l. 1. §. 1. ff. de acquir. posses.*

XXVII.

Ea autem est rerum quæ VEL nullius unquam fuerunt, ut
sunt res in littore maris inventæ, quæ ejusdem cum mari sunt
conditionis, velut lapilli, gemmæ &c. *§. 18. j. h. r. l. 3. ff. de R. D.*

XXIX.

Quamvis huic acquisitioni naturali liberiori a terrarum Prin-
cipibus plurimum sit detractum nostro seculo, quo se maris Do-
minos appellant, vectigalia navigantibus imponunt, in mari fines
constituunt. *l. 1. C. de navig. lib. 11. c. un. q. sint Regal. 2. Feud. 56.*

XXX.

VEL alicujus quidem fuerunt, sed esse desierunt, ut sunt res
in vulgum projectæ, quæ missilia dicuntur. *§. hoc amplius 46. j. h. r.*
pro derelicto habitæ, thesaurus. *§. thesaurus 40. j. d. r.*

XXXI.

In rebus pro derelicto habitis, non solum mens & animus
ad amittendam possessionem sufficit, sed & necesse est, ut ille ani-
mus pro derelicto habendi, per evidentia signa, & factum homi-
nis

nis declaratur. l. si quis et 17. §. 1. C. fin. ff. de acquir. posses.

XXXII.

Unde plane diversum est in bonis naufragio perditis, & fluctibus in litus ejectis, aut in tempestate. è nave, ejus levandæ causa, ejectis. §. fin. l. h. t. l. 9. §. fin. l. 58. ff. cod. l. qui levandæ §. ff. ad L. Rhod. de jact. Ea enim adeò non invenientis fiunt, ut scienter retinens, rapinam committat, & quadrupli teneatur. l. Pomponius 45. v. idem aut. ff. h. t. imò novissimà constitutione Friderici publicatione omnium bonorum mulctetur. auth. navigia C. de furt.

XXXIII.

An autem confiscari poterunt? in nonnullis locis ea quidem confiscatio usu est recepta. Sed usum eum irrationabilem & iniquissimum esse satis probat, d. auth. navigia l. 2. ff. ad L. Rhod. de jact. imò eum planè Car. V. Constit. Crim. art. 219. sustulit.

XXXIV.

Idem juris est in rebus, quæ de curru vel rheda currente, non intelligentibus dominis cadunt. d. §. fin. vel a scientibus nimis oneratis in viam tam diu abijciuntur, donec redire & auferre possint. l. qui levandæ ff. ad L. Rhod. de jact.

XXXV.

Thesaurum quantum; sciendum est, quod pro loci, ubi invenitur, diversitate, diversè acquiratur: iste enim locus aut est proprius, & tum est ex asse inventoris, sive fortuito, sive data opera sit inventus, non tamen adhibitis sceleratis & prohibitis artificijs. §. thesauros 40. j. h. t. l. unic. C. de thesaur.

XXXVI.

Aut alienus, isq; vel privatus vel Cæsaris, vel Fiscalis, vel publicus Imperij vel Universitatis, & tum is fortè fortuna inventus, ex uno semisse est inventoris, & altero domini loci, qualis qualis ille fuerit. d. §. 40. v. ar si quis, v. C. convenienter, v. cui conveniens.

XXXVII.

Aut nullius, & tum is fortuito inventus, ex semisse itidem est inventoris, ex altero fisci. ex constit. Divorum fratrum in l. 3. §. si in l. p. ff. de jure fisco. & nova Frider Imp. 2. E. 56.

Se-

XXXVIII.

Secundum modum acquirendi constituimus accessionem: quam itidem distingvimus innaturalem, cujus species, fatura, alluvio, insula, alvei mutatio: Industrialem; cui adnumeramus accessionem, ædificationem, scripturam: Et mixtam, quo referimus implantationem & sationem.

XXXIX.

Fatura est procreatio ex animalibus nostris, ex his n. quicquid gignitur jur. gent. nostrum est, siue illa sint rationalia. ut ancillæ, §. *servia*. 4. de jur. pers. siue bruta & irrationalia l. 6. ff. h. t. nec quicquam nocet, licet ap. alium l. *fin.* ff. eod. aut ex alterius animali l. 5. §. *idem scribit* ff. de R. V. conceperint.

XL.

Alluvio definitur incrementum fluminis latens, quo ita paulatim aliquid solo nostro adijciatur, ut intelligi non possit, quantum quoquo temporis momento seu atomo adijciatur. §. *præterea* 20 j. b. t. l. *addo* 7. §. j. & seq. ff. eod. l. 2 C. de alluv. & per hanc augetur alicuius, quodcumque etiam sit, quod in re habet l. *item* 9. §. 4 ff. de usufr. l. *ex hoc jure* 3. §. 2. ff. de acq. quor. l. *quod in rerum* 24. §. 1. de leg. 1.

XLI.

Quod si non alluvio, sed vis fluminis, & tale incrementum, quod non latet, sed protinus in oculos incurrit, de tuo prædio adijciat vicino, id tuum manet, & arbores simul translata: §. *quod si vis* 21. j. b. t. l. 9. §. *huic vicinus* ff. de usufr. si tamen illa portio tuâ negligentia, vicino prædio tam diu adhæreat, ut terræ coalescat, & arbores radices agant, vicino acquiritur: *ad ante textib. adde l. sed si ex meis* 26. §. *arbor* ff. h. t. l. 9. §. *de his & seq. ff. de damn. infect.* Quando autem coaluisse dicatur rusticorum judicio relinqvendum est. *Myns. Schneid. ad d. §. 21.*

XLII.

Insulam quantum attinet, Imp. noster Justinian: §. *insula* 22. distingvit inter eam, quæ nata est in mari, quæ, sicut ipsum mare, est nullius & occupanti cedit: & eam quæ nata est in flumine, hæc enim ex sola vicinitatis ratione communis est eorum, qui utrinque prædia possident, pro modo scil. cujusque prædij, vel eorum.

B

tan.

tantum, quorum prædijs ab altera parte proximior est. d. §. 22. d. l. 3.
7. §. insula. l. ergo 30. §. tribus modis ff. b. t.

XLIII

Sed an illa Insula vicinorum fiat, quo ad usum, an quo ad proprietatem? insignis est Dd. conflictus: Cuj. 14. obs. 11. defendit, quod tantum quoad proprietatem: Contra Donell. 4. Com. 29. etiam quo ad usum eorum esse docet: & rectius, cum propter generalitatem dd. textuum: tum quia Insula præsumitur nata ex ipsorum vicinorum terra, vel datur in præmium oneris, quod illis incumbit in ripis muniendis & reficiendis, arg. l. 1. §. si insula 6. ff. de flum.

XLIV.

Mutatio alvei etiam juregentium nobis adicit dominium: nam flumine alveum suum universum relinvente, & ad aliam partem fluitante, relictus alveus acquiritur illis, qui propè ripam prædia sua possident, pro modo scil: latitudinis cujusq; prædij. §. quod si naturali 23. j. b. t. l. 1. §. simili modo. ff. de flum.

XLV.

Ab hac planè differt inundatio, quia formam ac speciem agri non mutat, quare nec dominium: & fundus, cum aqua recessit, ejus manet, cujus antea fuit. §. alia sanè causa 24. j. b. t. l. adeo 7. §. aliud sanè. l. ergo 30. §. alluvio vers. itaq; ager. ff. eod.

XLVI.

Per accessiorem porro intelligimus intexturam, per quam, quod rei principali intextum est, licet preciosius sit, tamen ei cedit. §. si tamen 27. j. b. t. l. sed si ex meis 26. §. fin. ff. eod.

XLVII.

Ædificium insuper, tanquam adjunctum, suo subjecto solo cedit, & is est dominus ædificij, cujus est solum, super quod constructum est. §. cum in suo solo 30. j. b. t. d. l. 2. §. cum in suo solo 10. & §. ex diverso ff. eod. l. qui domum 50. ff. ad L. Aquil.

XLVIII.

Neq; id in integro tantum ædificio obtinet, sed & in omni juncto solo vel ædibus alienis verum est, quod maneat domini illius soli, vel ædium, quam diu est connexum: idq; ex l. 12. tab. præscripto: cujus duo in ll. nostris capita referuntur.

l. est

XLIX.

1. Est in d. l. 7. §. cum in suo solo: quod prohibet ne quis tignum junctum ædibus vineæve solvere cogatur: ratio elegans est in l. Prætor ait. §. hoc interdictum 10. ff. de op. nov. nunc. ne urbis aspectus deformetur. Et hoc membrum ad omne omnino tignum ædibus alienis junctum, sive furtivum, sive non furtivum sit, pertinet. *Id. Comm. ad d. §. 30.*

L.

An autem liberum sit domino, tignum eximere, seq; restituendo, ab actione quam dominus habet, liberare vehementer ambigitur? Aff. subscribimus per text. in l. habitator 59. de R. V. addæ arg. l. 1. C. quom. & quand. jud.

LI.

2. Est in l. 1. ff. de tign. junct. d. l. 2. §. cum in suo vers. ne tamen. quod jubet duplum ab ædium domino pro tigno juncto præstari.

LII.

De hoc membro an etiam tam generale sit, ut ad omne tignum pertineat, quemadmodum primum? tam anceps est quæstio, ut & consultissimus Cuj. in ea sibi non constiterit. Aff. verriorem esse & contra bonâ fide tignum furtivum jungentem in duplum actionem dari docet God. ad l. tigni 62. n. 8. de V. S. sed contraria sententia æquior nobis videtur: l. 98. in fin. ff. de solut.

LIII.

De Scriptura jam olim tradita fuit regula, quod literæ, licet aureæ sint, chartis membranisque cedant. §. literæ 34. j. h. t. l. quæ ratione 9. §. 1. ff. cod. l. 3. §. interdum. ff. ad Exhib. An autem hoc nostro seculo procedat? nonnulli dubitant: quamquam vix cum ratione, quia nullibi mutatum legitur. l. sancimus 27. C. de test. ord. l. præcipimus in fin. C. de appell.

LIV.

In pictura tamen est accessionis exceptio, quæ chartam seu membranam vincit. §. si quis in aliena 35. j. h. t. Rationem hujus exceptionis quidam putant esse, quod olim pictorum ars tam celebris habita sit. Putaremus quoq; aliam dari posse, nempe hanc, quod non simplex sit tab. accessio, sed specificatio formam

tab. addens, ut non amplius tabula, sed pictura & imago sit & vocetur. arg. §. cum ex aliena. 25. l. h. t.

LV.

Accessioni mixtæ adnumeramus implantationem seu institutionem plantæ aut arboris. Nam quicumq; & quæcumq; plantam aut arborem in quodcumq; solum posuerit, ea soli domino acquiritur, modo radices egit. §. si Titius 32. j. h. t. l. 7. in fin. ff. eod.

LVI.

Sed quid si arbor in confinio posita cujus nam erit? anne communis? ob diversa responsa in hac quæstione Ictorum dissensiones agnoscit, Hottom. ad d. §. 32. & l. obs. 10. Nos putamus tum demum communem esse, si in utrumq; fundum radices egit æquales: Nam si in agro meo primò radices egit, postea in vicini fundum porrexit, mea erit, quia soli dominium meum est, principale enim alimentum ab ipsa origine elici creditur, non autem à fundo vicini, inquem extremas tantum radicum partes connecit. l. si plures 6. in fin. ff. arbor. furt. cas. l. sed si ex meis 26. §. si arbor. h. t.

LVII.

Ex prædictis quoq; liquet, cujusnam sint fructus arboris in confinio positæ? aut enim arbor est communis & communes etiam erunt fructus, aut mea est, & rami tantum ejus in fundum vicini dependent, & tum de jure Civili fructus in vicini fundum cadentes mei manent: l. unic. ff. de gland. leg. jure autem Saxon. (quod mos in omnibus ferè locis sequitur) ejus fiunt, cujus in fundum ceciderunt, Schneid. ad d. §. 32.

LVIII.

Quemadmodum plantatio plantam, ita satio frumentum domino soli adijcit §. qua ratione 33. j. h. t. hoc tamen observato, quod bona fide seminanti impensæ sint restituendæ. arg. l. domum 5. C. de R. V. l. planè 38. ff. de hered. pet. l. 8. ff. de pign. act.

LIX.

Succedit tertius modus, quem diximus esse specificationem: quæ est, quando nova species ex aliena materia à non domino conficitur. §. cum ex aliena 25. j. h. t. l. 7. §. cum quis ex aliena 7. ff. eod.

Cujus-

LX.

Cujusnam illa nova species sit inter Jctos antiquos maximā fuit controversia: *Sabiniani* putarunt esse materiæ domino adjudicandam: forte ob l. 49. ff. de R. V. l. 12. § si quis ff. ad exhib. l. id. quod nostrum de R. 1. Contra *Proculiani* formanti addixerunt, propter formæ præstantiam, quædat esse rei: *Ram. lib. 1. Log. c. 7.* verum *Iustin.* diffidium sustulit distinctione. Aut enim illa sit ex aliena materia tantum aut aliena & propria. Si ex aliena tantum, iterum vel reduci potest in pristinam materiam, & tum ejus manet, cujus materia fuit, vel non potest reduci, & tum manet specificantis. *dd. ad th. præced. textib.* Si partim ex aliena, partim ex propria materia species sit facta, sine dubio formantis sit, quia non solum operam præstitit, sed & ejusdem materiæ partem contulit. §. quod si partim 26. j. h. 1.

LXI.

Et hæc *Iustin.* distinctio sine dubio etiamnum servatur, utcumq; eam acutè *Conn. 3. com. 6.* impugnet, neq; est, uti eam arguit, contra æquitatem & rationem naturalem, quia à specificante dominus materiæ pretium actione in factum consequi potest. l. 23. §. in omnibus ff. de R. V.

LXII.

Quartum ex jure gent. acqvirendi modum constituimus confusionem, cum res unius domini ad rem alterius domini ita accedit, ut corpus etiam minimum penetret, & inducat aliud minimum. §. si duorum 28. j. h. 1. d. l. 7. §. voluntas, ff. cod. Hunc modum præcedentis q. speciem multi faciunt, sed minus rectè: ille enim absq; consilio non fit: d. §. 25. j. h. 1. hic autem quovis modo d. §. 28.

LXIII.

De confusione hæc est regula: Rebus diversorum dominorum sive ejusdem sive diversi generis, vel consensu ipsorum vel casu, vel alterius tantum voluntate, malâ vel bona fide confusis, totum id corpus quod ex illa confusione fit, ipsorum dominorum pro portione cujusq; partis rata, commune est. *dd. ante textib. l. 3. in fin. de R. V.* si modo ad priorem materiam reduci nequeat. l. 12. §. 1. ff. h. 1.

Quin

Quintus modus est commixtio, quæ est rer. ear. quæ inter se mixtæ, manent quidem eædem, sed tamen conjunctæ, novum quoddam corpus constituere videntur. *§. quod si frumentum 29. j. b. t. l. 3. §. fin. ff. de R. V.*

Unde facile patet, quod multum à confusione differat, nam res confusæ alterantur, commixtæ minimè, sed miscentur ita, ut singulæ suâ substantiâ maneant salvæ, quamvis separari sine difficultate non possint: Confusæ fortuito, dominorum sunt communes, commixtæ autem utriusq; non nisi domini consensu. Non tamen ignoramus promiscuè utramq; vocem nonnunquam sumi. *ut in l. 3. §. Pomponius ff. de R. V.*

Sequitur sextus acquirendi modus, nempe fructuum perceptio, quæ fructus rei nostræ, vel quam bonâ fide possidemus, dominio nostro adijcitur. *§. si quis à non domino 36. j. b. t.*

Cæterum cum fructuum à Jctis varia sint constituta genera: hinc incredibilis est interpp. dissensus & conflictus, quosnam bonæ fidei possessor lucretur? Nobis sententia illa veritati & æquitati naturali magis consona videtur, quam Pinell. *ad l. 2. p. 2. l. 4. n. 69. C. de rescind. vend. in praxi observari testatur: quod omnes fructus non solum industriales l. fructus 45. ff. de usur. sed & naturales, l. bonæ fidei inpr. ff. h. t. l. 78. ff. de R. V. l. qui scit 25. §. 1. ff. de usur. l. 4. §. 2. ff. Fin. regund. percipiat, percipiendq; ita suos faciat, ut possit eos consumere, consumptos autem irrevocabiter, sive ex ijs locupletior sit factus, sive non, lucretur: arg. l. 22. C. de R. V. §. 2. j. de offic. jud. Extrantes autem simpliciter, post litem vero contestatam etiam consumptos restituere cogatur. d. l. certum est 22. C. de R. V.*

Restat ultimus modus traditio, quæ dominus rem suam ex iusta causa alij eam accipienti, & dominium ejus acquirere volenti, hoc animo permittit, ut in ipsum rei illius dominium transferat. *§. per tractionem 41. j. b. t. l. 9. §. 3. & seqq. §§. l. traditio 20. & l. namquam 31. in pr. ff. eod. in hac copulativè requiruntur.*

i. Ut

LXIX.

1. Ut tradens verus sit rei dominus *d. l. 29. in pr. l. nemo plus ff. de R. l. qui rem suam alienare possit. r. r. j. quib. alien. lic. vel saltem loco domini, qualis est tutor l. tutor qui tutelam 27. ff. de admin. & per. tut. & curator l. qui neq. 8. in pr. ff. de reb. ior. vel alius qui nomine & voluntate domini rem tradit. §. nihil. a. interest 43 j. h. r. d. l. 9. §. nihil a.*

LXX.

2. Ut sciat dominus rem esse suam, & is velit illam ipsam rem seu corpus illud tradere, & alter tradi: *arg. l. 55. ff. de V. O. id eo si rem meam, existimans tuam esse, tibi tradiderim dominium in te non transfero, l. si procurator 35. ff. h. r. l. 3. §. subtilius 8. ff. de condict. causa dat.*

LXXI.

An igitur sufficit consensus esse in corpore, quamvis in causa traditionis erratum? Putamus jure naturali inspecto dominium transire, licet condici res possit. *l. cum in corpus 36. ff. h. r.*

LXXII.

3. Ut justa sit causa traditionis, velut venditionis, donationis, legati aliorumq; titulorum, qui rei possessionem transferunt. *d. §. 41. in fin.*

LXXIV.

4. Ut res sit corporalis, quæ tradi queat, non in corporalis *l. servus 43. §. incorporales ff. h. r. aut alienari prohibita l. fin. C. de reb. alie non alien.*

LXXIV.

Traditio est duplex: vera, seu longæ manus *l. pecuniam 79. ff. de solut. qva res corporales de manu in manum traduntur. d. l. 9. §. 4. ff. h. r.*

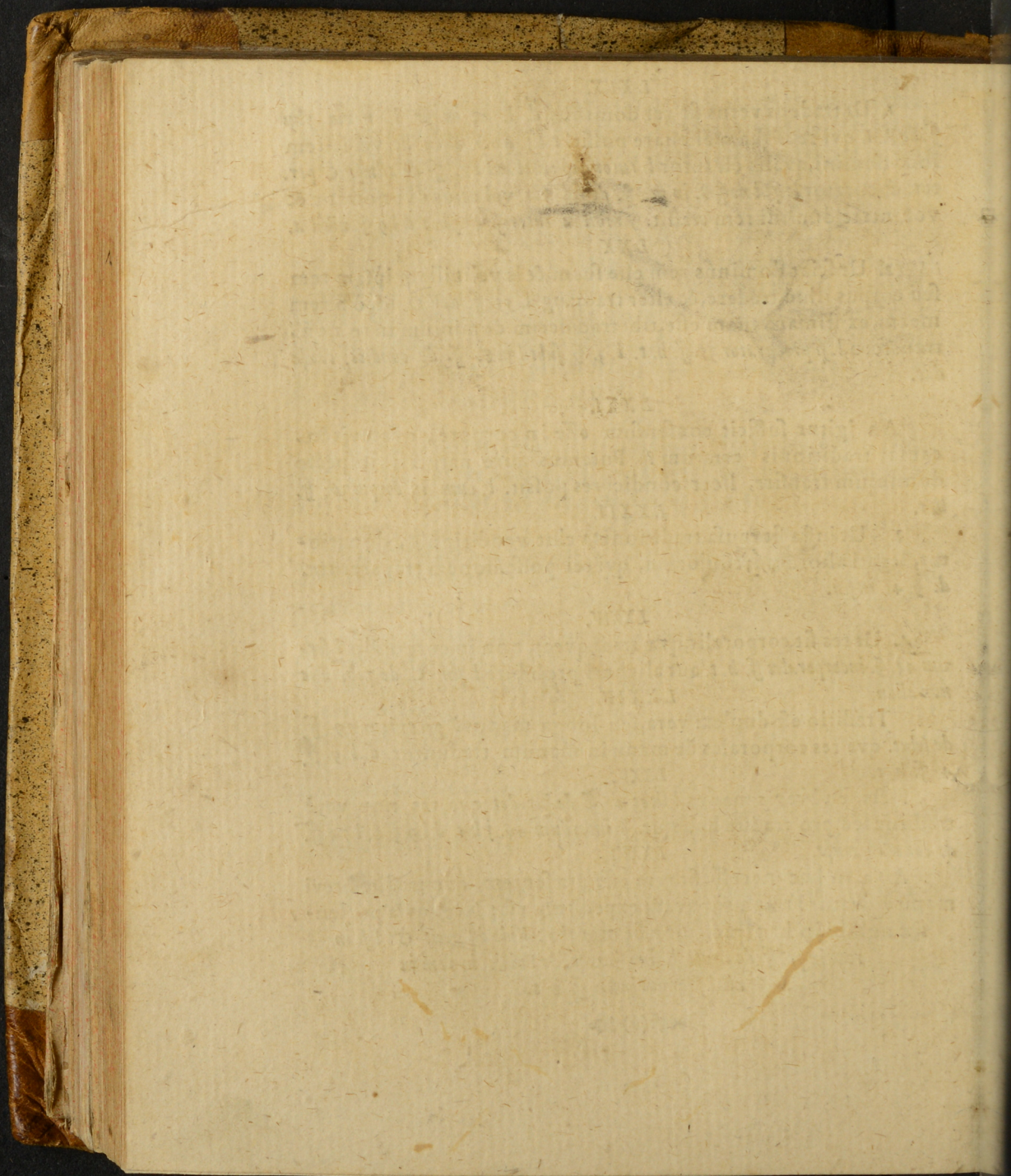
LXXV.

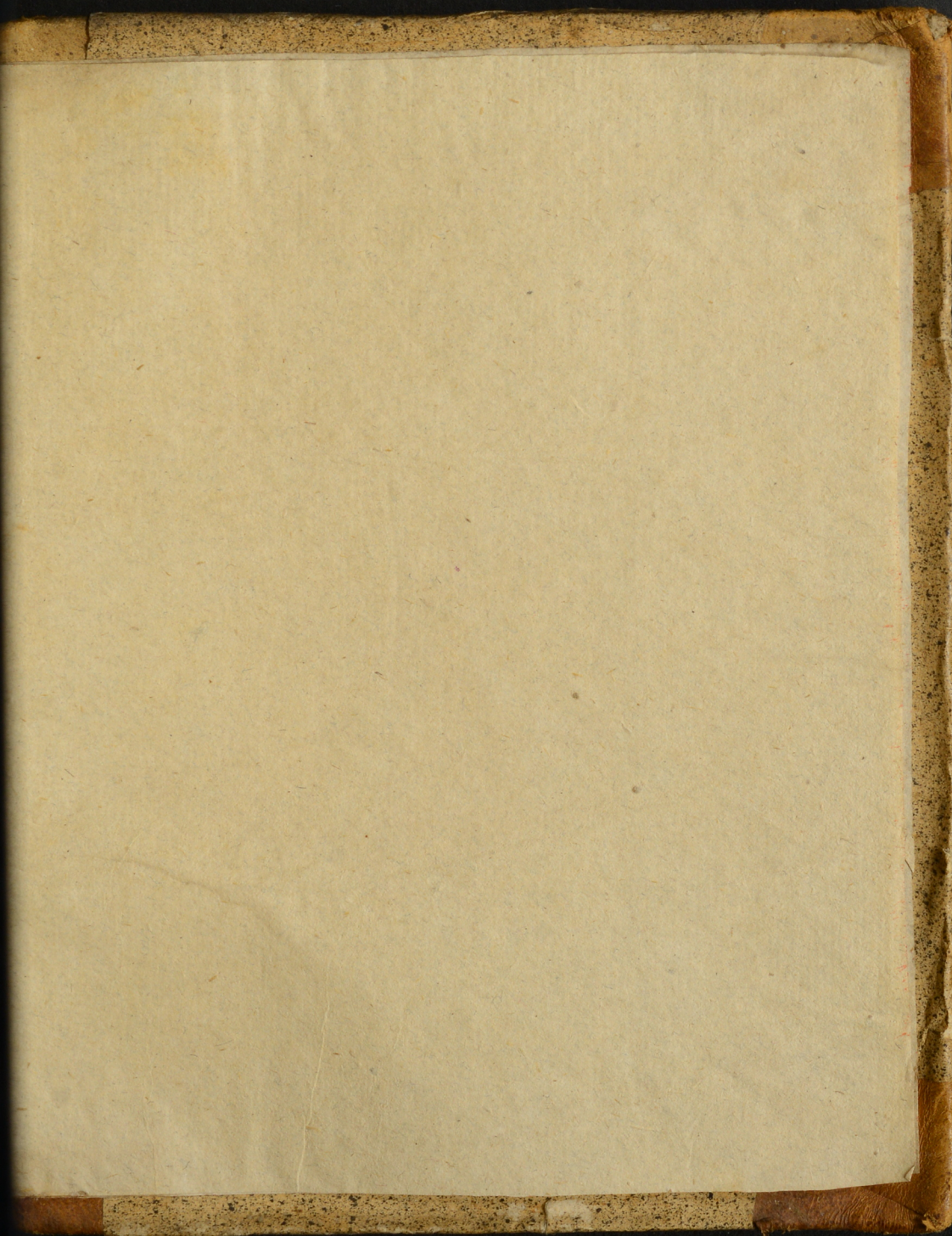
Ficta, seu brevis manus, *l. licet 43. ff. de juredot. qva res non verè traditur, sed pro tradita habetur. §. interdum 46. j. h. r. d. l. 9. §. 6. l. 74. ff. de contrah. empr.*

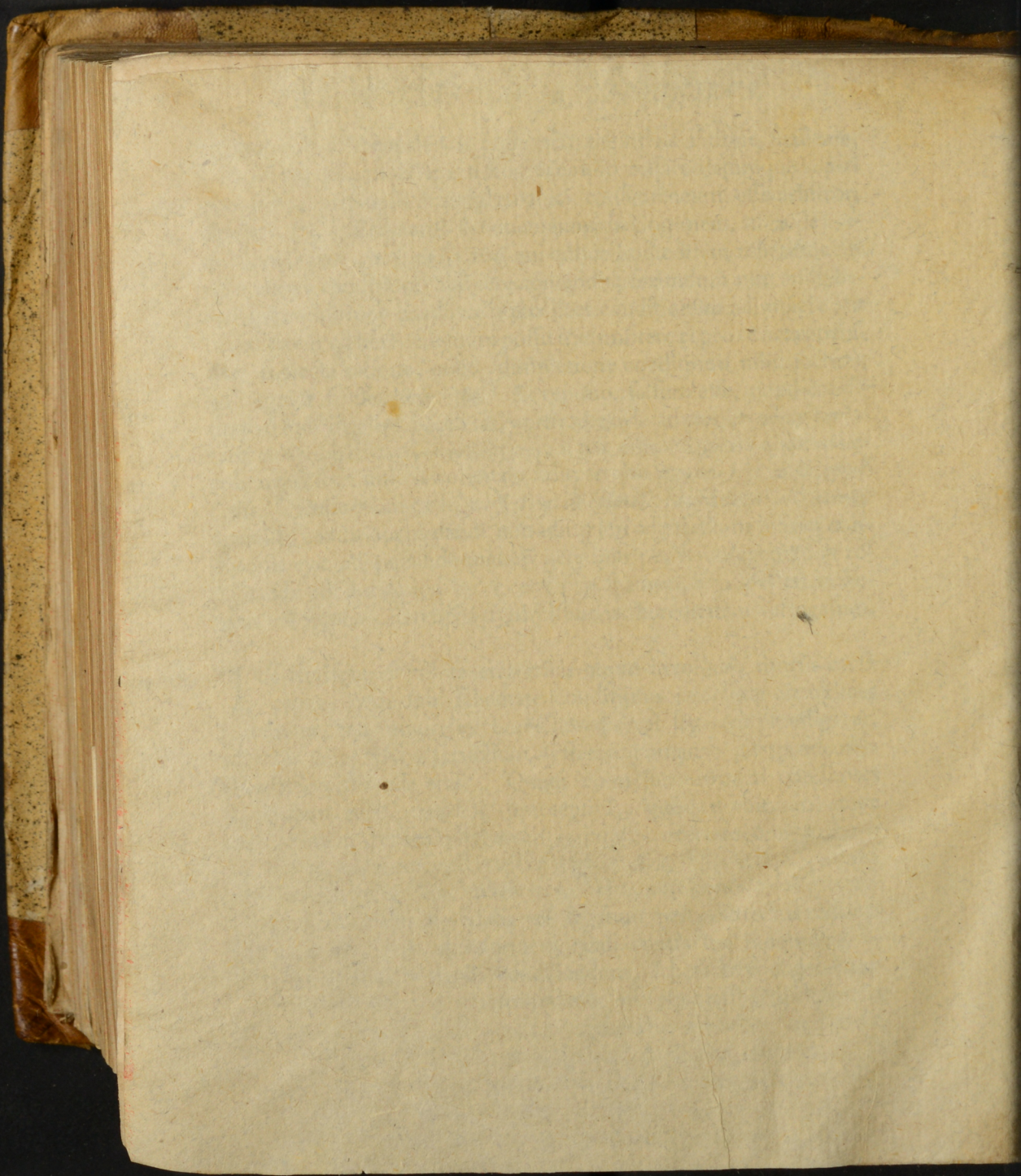
LXXVI.

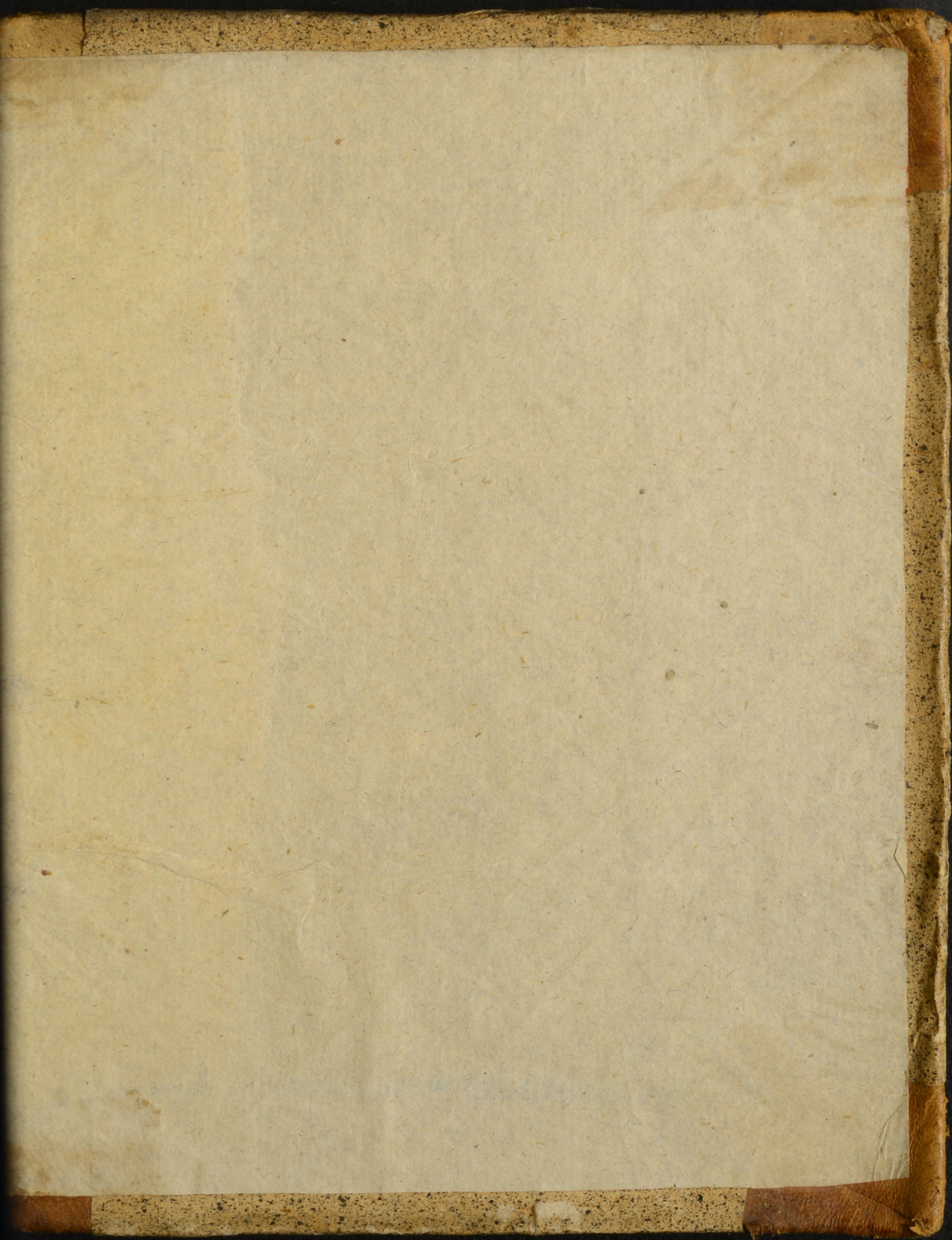
An a. in hac necesse sit rem esse præsentem, quo tradita brevè manu videatur? non usq; quaq; expeditum est: Neg. quia præsentia nullibi in hac traditione fit mentio: *Vide dd. text. & l. si in rem in pr. ff. de Evict. l. sine §. 1. ff. de Public. in rem in act. l. si servus in fin. ff. h. r.*

¶ () ¶

fatius fuisset, et publicae rei magis ac-
 immo et analogiae iuris Norici conuenien-
 tollere praediorum, quae dicuntur, ac-
 n? De hoc ipso, (mi care lector) alii
 admonere iuuat, ciues Noricos, ruri-
 s, aliis uinculis deuinciri ad uasallorum
 eo dirigendas, ne publicae leges post-
 praediorum commercio, respublica ipsa
 i capiat: in ceteris autem suam quisque
 itur. Factum ergo inde est saepissime,
 n leges domesticae et peregrinae dant,
 orum conditione et dominorum commo-
 s, uasallis, aliquam aeris summam, cer-
 ruallis repetendam, soluentibus, (lau-
 um innuo) mansionem extra praedium,
 oitari debet, sibi habendi libertas condone-
 equenter accidit, et adeo in contradic-
 fuit, ut, si, quemadmodum nemo dubi-
 um frequentia ad ius aliquod non scri-
 dum ualeat, legem antea exhibitam,
 agistro, ita declarandam esse censeamus,
 s praedium, cuius habitatione non fru-
 , aut eius aliis locandi permissionem,
 i interuentu, obtineat. Atque ita eius-
 nus in re emphyteuticaria non amplius
 otii, sed eius naturae, perinde ac olim in-
 s, annumerandum erit. Id igitur, quod
 n fiscalium in ditione Norica iuris com-
 bus singulis, unius reipublicae ciuibus,
 s conuertere liceat. Adhaec in eo re-
 quam uersamur, ut ad uicinorum exem-
 ra conformare debeamus. In supra
 alle-